

Det rykkede i Jakobe; men hun opgav at svare. Det nyttede ikke at fortsætte Diskussionen om det Spørgsmaal foreløbig. Hun satte nu sit Haab til hans Amerikaophold; og iøvrigt kuede hun sig selv og sin nyvakte Kritik overfor ham, fast bestemt paa at vedblive at holde af ham, som han nu engang var.

Ivans Opfattelse af Pers Udsigter viste sig iøvrig hurtig altfor mistrøstig. Max Bernhardts nye og store Sejr vakte tvertimod forøget Liv blandt hans Misundere og hemmelige Fjender, ikke mindst hos Proprietær Nørrehave, der betragtede sig som forraadt af ham i denne Sag. Tilligemed Overretssagfører Hasselager blev han pludselig særdeles virksom for Pers Plan; og til disse to Mænd sluttede sig nu af egen Drift og uden alt Forbehold — Oberst Bjerregrav.

Retfærdighedsfølelsen og Fædrelandskærligheden havde omsider overvundet den gamle Mands Skinsyge. Jødehadet var blusset op i al sin instinktive Kraft hos den bryske Hugaf, for hvem Nationalfølelsen var bleven Religion. I hans Øjne var enhver nok saa hjemmedansk Jøde en kun halvt naturaliseret Tysker med hemmelige Sympatier for Arvefjenden. Han paa-stod — hvad forøvrigt ikke var helt usandt — at Størsteparten af de jødiske Grosserere i København simpelthen var Agenter for tyske Firmaer, ligesom det hovedsagelig var med Penge fra jødiske Banker i Hamburg og Berlin, at den hele moderne Omformning af Hovedstaden var foretaget. Ogsaa til Provinserne, ja helt ud til Bondelandets gældbetyngede Gaarde havde de tyske Millioner fundet Vej og fortsatte her indenfra, paa underjordisk Vis, den Erobring af Landet, som Kanonerne havde indledet. Hvad der derfor altid ganske særlig havde tiltalt ham ved Pers Havneplan, var, at denne endelig var et Forsøg paa at hævde Landets merkantile Selvtændighed overfor den store Nabostat, medens en Frihavn ved København efter hans Mening paa Grund af Byens Beliggenhed ved et smalt og grundet Sejlløb aldrig vilde blive i Stand til at drage Verdenstrafiken til sig.

Han havde nu taget den Beslutning selv at gøre det første Skridt til en Forsoning med Per. Han vilde slaa en Streg over det gamle Mellemværende, — ja, det Overmod, hvormed Per havde taget Afsked ved hint skæbnesvangre Sammenstød for Aar tilbage, virkede nu næsten paa ham som en Spore mere. Nu, da han med fuld Overbevisning saae Landets Redningsmand i ham, var der noget af en religiøs Tilfredsstillelse for